

Ελλάς: Μια χώρα με «υπερήφανη» αμερικανική εξωτερική πολιτική και «προοδευτική» εβραϊκή παιδεία

Η ακόλουθη δήλωση ανήκει στον Γιώργο Παπανδρέου κι έγινε στον Θωμά Σάρα, αρχισυντάκτη της βορειοαμερικανικής επιθεώρησης «Πατρίδες» και Προέδρου του Εθνικού Συμβουλίου Συντακτών του Ξενόγλωσσου Τύπου του Καναδά, το 1999, όταν ο Γιώργος Παπανδρέου ήταν Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος:

«Προσωπικά πιστεύω ότι είναι καλύτερα να έχουμε **μερικά στρέμματα γης λιγότερα** από εκείνα που μας ανήκουν, και **να κοιμόμαστε τα βράδια ήσυχοι** και

ασφαλείς, παρά να έχουμε ότι μας ανήκει και **να μην μπορούμε να κλείσουμε μάτι** από τον κίνδυνο κάποιας ξαφνικής επίθεσης κακόβουλων γειτόνων εναντίον μας».

Όπως χαρακτηριστικά γράφει ο κύριος Τσιάρας, «Έμεινα με το στόμα ανοικτό από την απάντηση του Υπουργού».

Χρειάζεται να προσθέσει κάποιος, περισσότερα σχόλια επ' αυτού;

Το επόμενο έτος, το 2000, έγινε μια ακόμα δήλωση του Γιώργου Παπανδρέου, ενώπιον της Αμερικανικής Εβραϊκής Επιτροπής, ο οποίος καυχήθηκε για το «έργο» του ως Υπουργός Παιδείας:

«Όταν ήμουν Υπουργός Παιδείας πριν από λίγα χρόνια, είχα σχηματίσει μια επιτροπή που είχε ως καθήκον να ψάξει σε όλα τα ελληνικά σχολικά βιβλία για την **αφαίρεση τυχόν αναφορών που θα μπορούσαν να θεωρηθούν αντισημιτικές**. Είμαι ευτυχής να πω ότι αυτό το έργο ολοκληρώθηκε υπό την αιγίδα μου».

Η δήλωση αυτή έγινε γνωστή από τον Αλέκο Χρυσανθακόπουλο (γνωστό από την υπόθεση με τα «φρουτάκια»), άλλοτε βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Φυσικά και γνωρίζουμε ότι η ιστορία που διδασκόμαστε είναι λογοκριμένη. Δεν πέφτουμε απ' τα σύννεφα. Συνηθίζαμε όμως μέχρι τώρα να πιστεύουμε, ότι η λογοκρισία αυτή αφορούσε μόνο τις σκοτεινές σελίδες που αφορούσαν τους

Έλληνες. Δεν γνωρίζαμε όμως ότι γίνεται λογοκρισία και για τις σκοτεινές (και πάμπολλες) σελίδες των Εβραίων, που τουλάχιστον στην ελληνική ιστορία, αποδεδειγμένα είχαν βρώμικο και ανθελληνικό ρόλο.

Το αξιοσημείωτο βέβαια και στις δυο περιπτώσεις, είναι ότι μαθαίνουμε τα πάντα με καθυστέρηση μερικών...ετών.

Το ερώτημα που προκύπτει εδώ, δεν είναι μόνο αν τέτοιες δηλώσεις είναι δυνατόν να γίνονται από τον Γιώργο Παπανδρέου ή οποιονδήποτε πολιτικό, οποιουδήποτε κόμματος. Γιατί η πρόσφατη εμπειρία μας έχει διδάξει ότι ο Γιώργος Παπανδρέου, δεν είναι ο πρώτος που είπε «Ευχαριστώ τους Αμερικανούς» ή «σε 10 χρόνια ποιος θα θυμάται το σκοπιανό;», ούτε ο τελευταίος που έβαλε χέρι στα εκπαιδευτικά βιβλία και την ιστορία (την Γιαννάκου και το «περίφημο» βιβλίο της Ρεπούση τα ξεχάσαμε;).

Το ερώτημα είναι, πως είναι δυνατόν να γίνονται τέτοιες δηλώσεις, δημόσια κι εντελώς ανερυθρίαστα, από **Έλληνα** πολιτικό και μάλιστα κι εν δυνάμει πρωθυπουργό της Ελλάδος...